

HEINRICH TIMMEREVERS
DRJEŽDŽANSKO-MIŠNJANSKI BISKOP

Naše tři regule: Wzdać so, dowěrjeć, zamołwjeć

Pastyrskie słowo k 1. adwentej

Wone ma so na wšěch njedźelnych Božich službach přenjeje adwentneje njedźele předčitać abo na druhe kmane wašnje wozjewić.

Lube sotry a lubi bratřa!

Dopomnice so hišće? Džens před lětom startowachmy do swjeho jubileja nowowutworjenja našeho biskopstwa. Spočatnje wočakowany wulki swjedžen, potom pak plany přeco zaso přeměnjachmy a swjećachmy skónčnje swoje byće jako křescenjo digitalnje a decentralnje. Pandemija je wšitko přemjetała. Je wona tež zakład našeho žiwjenja a našeje wěry střasła?

Nětkole, lěto po tym, pytnjemy znowa wobmjezowanja při durjach do cyrkwy runje tak we wšědnym žiwjenju. Město bjezstarostnosće, kotrež so nadźijachmy, hrozy nam strach, zo nas nuza chorobnych łožow přemóže. Na horju, kotrež tuta pandemija wuskutkuje, njemóžeš ničo zlahodnić. Při tym myslu na chorych a mrějacych, na chorobne sotry, hladarjow chorych, lěkarki a lěkarjow, samotnych a na wužadane swójby kaž tež na tych, kotřiž hospodarski zawod nawjeduja. Stawizny našeho biskopstwa pokazuja nam: Kóžda kriza je nas a naš počah k Bohu změniła. Někotři dwěluja na tym, zo Bóh eksistuje, druzy prašaja so, kak da móže

wón tole wšo dowolić. Wěra bě mnohim ze zepěru a je nadźiji rosć dała, zo tule krizu tohorunja přetrajemy. Při tym smy tež widźeli a dožiwili, zo jedna naš Bóh přez ludži a zo wón spomóženje daruje. To spožča nam hladajo na aktualnu situaciju nadźiju. Prašamy so za swojimi perspektiwami w přichodnych tydženjach.

Stajmy advent přez hody do zwiska k jutram! We wěrje wěmy, zo njetrjebamy so smjerće bojeć. Přiwšěm njesměmy ju wuwabjeć. Chcu Was w tutej pandemiji džensa pozbudzeć, wšo činić, zo byšće swójske žiwjenje a te druhého škitali. Z tym swědčimy za swoju wěru.

Kak měło so to poradzić w času, kotryž sej distancy žada a zetkanja radikalnje wobmjezuje? Chcu Wam džensa nimo pandemiskeje „regule 3G“ dalše prawidło poskić. Wudospołny regulu 3G „*ščěpjeny, wustrowjeny abo testowany*“ wo prawidło třoch wurazow „*wzdać so, dowěrjeć, zamołwjeć*“. Z tutym třomi nastajenjemi stanu so před nami ležace tydženje z adventnym póstnym časom.

Wzdać so: W přichodnych tydženjach budžemy so toho abo tamneho, štož je nam lube, wzdać dyrbyeć. Cyrkwinsce móhła to snano hodowna swjatočna liturgija być, za powšitkownu zhromadnosć kónc tydženja pak horce wino na jednych z rjanych hodownych wikow. Přěnjotnje běše advent čas, w kotrymž sy so něčeho wzdał, zo by so na dar bójskeho žiwjenja přihotował. Hody budu za nas lětsa stajnje potom, jeli so nam poradzi, zo při wšěch wobmjezowanjach město wosobinskich wopytow puće, znamjenja a srědky namakamy, z kotrymiž starým a samotným ludžom w našich starownjach, w swójbach a mjez přěcelemi, bliskosć a zwjazanosć zwuraznimy. Wzdawamy so hodowničkow a koncertow, kotrež su runje w tutech tydženjach charakteristiske a přewšo wobľubowane. K tomu slušeja za mnje tohorunja bolostne wobmjezowanja w cyrkwiskim wobľuku. Činimy to, zo bychmy sebje a druhich škitali.

Dowěrjeć: Ze wšěch stron skića so nam tuchwilu informacije, kak měła so situacija wirologisce najlěpje zarjadować. Někotři naškaruja naladu, zo je aktualne položenje njepriměrjene šerjenje paniki a zo to hospodarstwu našeho kraja runje tak škodži kaž šćěpjenje našemu ćělu. Njejsym ani ludowy ekonom ani medicinar. Dowěrjam pak politice, medicinje a farmakologiji našeho kraja. Wróco zhladujo traš zwěsćimy, zo njeběše kóždy rozsud prawy. Ale dowěrjam, zo bu wšo z najlěpšej wědu a swědomiće rozsudžene.

Za mnje słuša tež k tomu, zo zamołwitym w medicinje dowěrjam. Dowěrjam, zo šćěpjenje škita a přichodnemu horju zadžěwa – to płáči za kraj kaž tež za jednotliwca. Etikowa komisija biskopstwa so tohorunja bjez wahanja za šćěpjenje wuprāja. Njezasudžam nikoho, hdyž za sebje rozsudži, zo so šćěpić njeda. My biskopja widžimy w šćěpjenju moralisku winowatosć na dobro wšitkich. To płáči samozrozumliwje tež za mnje: Džensa popołdnu dóstanu swoje boosterowe šćěpjenje. Jedna so wo etos křescanskeje lubosće k blišemu, hdyž při tajkim rozsudže dokładnje wotwažuješ, kotre wosobinske a kotre towaršnostne sćěhi móhli z toho wuroś.

Zamołwiće jednać: Hladajo na tuchwilnu ćežku situaciju wudawataj stat kaž tež my jako cyrkej mnohe rjadowanja. Wšitke maja tomu dopomhać, zo přewjele ludži ćežko njeschorje a zo by na dlěšu dobu widžane najlěpše zastaranje w našich klinikach za wšitkich najćešo schorjenych dale zmóžnjene było. Smy so rozsudžili, na dobro wotewrjenych Božich domow jako městnow žalosćenja a nadžije kaž tež na dobro poskitkow za džěci a młodostnych druhe wobłuki wobmjezować. Wzdać so je jedna forma zamołwitosće, pomoc tam, hdžež je nuza akutna, ta dalša. Džakuju so, zo mnozy z Was so hižo džensa tak angažuju cyrkej a ludži podpěraja.

Smy zamołwići, na jednej stronje za škit ludži, ale na druhej tež přećiwo polarizowanju w našim kraju. Nichtó nima tych zasudzić, kotřiž dadža so

hakle nětkole šćěpić abo kotřiž su so dotal přećiwo šćěpjenju rozsudžili.
Prošu was, zo byšće swój rozsud hišće raz rozmyslili.

Žana hrjebja njesmě so křesćanow dla pohlubšić. Prošu pomhajće při tym,
w tutym ćežkim času mosty wujednanja twarić. Jako Waš biskop chcu
na tym sobu džělać.

Lube sotry a lubi bratřa, japoštołow Pawoł pisa wosadže w Tesalonikach :
„Knjez njech přispori a nakopi lubosć mjez sobu a ke wšitkim [...],
zo bychu so skrućili waše wutroby.“ (1 Tes 3,12-13).

To je w tutym wusahowacym času puć, kak my jako lud Boži
w towaršnosći zhromadnosć wobchowamy a so džělić njedamy. Jeli nětko
něšto wosebite trjebamy, da je to solidarosć, zo so jedyn wo drugeho stara.
Směmy tomu dowěrjeć, zo chce Knjez tež w tutym adwenće k nam dóńć
a zo wón dóńdže a zo móže nam móc a nadźiju darić.

Bóh je so jako zmužity wopokazał, z tym zo je so sčłowječił. Njedajće nam
bojazliwje wahać, tule zmužitosć w přichodnych tydženjach tołmačić
ze „Wzdać so, dowěrjeć, zamołwjeć“.

K tomu požohnuj Was a wšitkich, kotřiž su Wam dowěrjeni a z Wami
zwjazani, dobroćiwy Bóh, Wótc, Syn a Duch Swjaty. Amen.

Drježdžany, 1. adwenta 2021

Waš biskop + Heinrich